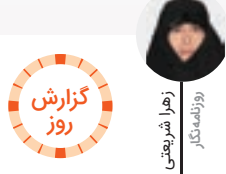

پای صحبت بانوانی که باور دارند فرزندآوری مانعی برای پیشرفتشان نیست

خانه دار و پرافتخار

گزارش
روز

در روزگاری که بدخواهان عالم در جدیدترین ترند خود برای پایمال کردن حقوق زن و به ابتذال کشیدن او، با پرچم زن زندگی آزادی دوره می گردند، یارگیری می کنند و برخی بانوان و دختران هم آگاهانه یا ناآگاهانه همراهشان می شوند، وجود بانوانی که در همین سرزمین و همین شهری به امتنای این تبلیغات پوچ، مسیر رشد و پیشرفت را طی کرده و در کنار همسر داری و فرزند داری به موفقیت های شخصی و اجتماعی چشمگیری دست یافته اند، بیش از هر زمان دیگری مهربان و باطنی برای این ادعاها و شعارهای زرد، آنچه در ادامه می خوانید، گفت وگویی ما با سه تن از بانوان موفق در عرصه های علمی، فرهنگی و اجتماعی شهر است که با وجود چند فرزند می در خانه و هم جامعه مفید و مؤثر هستند. لازم است ذکر شود دو روز قبل در همین صفحه پای صحبت بانوانی رفتیم که انگیزه ای برای مادر شدن نداشتند.

از سرزنش تا الگوگیری

به این نتیجه برسیم که با تفکر و برنامه ریزی و عملکرد صحیح می شود مدیریت درست داشت، همه مسائل حل می شود، چنان که حضرت زهرا^(ع) با وجود چهار فرزند آن هم در سن کم، مدیریت فدک و فعالیت اقتصادی، مطالعات و فعالیت علمی و اجتماعی داشتند و در عین حال بهترین فرزندان را تربیت کردند؛ اما متأسفانه ما یاد نگرفته ایم زمان را مدیریت کنیم. افرادی که مدافع تک فرزندی هستند، با یک محاسبه ساده ببینند چقدر در روز برای تلویزیون یا فضای مجازی زمان می گذارند ما این زمان های پرت را کم و ببر مطالعه کتب درسی و غیردرسی و رشد شخصی خود و بچه ها تمرکز کردیم. برای رفت و آمد با اقوام هم چون ما به عنوان والدین همیشه پرکار و مشغله بودیم. رفت و آمد ما با اقوام در حد صله رحم بوده است. از این رو، بچه ها هم در عین اینکه فرصت تفکر و آزادی انتخاب دارند، آموخته اند که باید از وقتشان بهینه استفاده کنند و معمولاً اوقات فراغتشان را به مطالعه کتب اعتقادی و معارف کاربردی اختصاص می دهند. در مجموع، منزل ما مکانی خوشایند و لذت بخش برای بچه هاست، چرا که با اعتقاد کامل به فرایند رشد و آزادی بچه در هفت سال اول زندگی، تدارک دیده شده است.

دکتر فاطمه رحمانی، متخصص طب سنتی و پزشک جانبازان نخاعی مرکز امام خمینی^(ره) مشهد، سال ۱۳۸۰ ازدواج کرده است و سه دختر و دو پسر دارد که دانشجوی پزشکی و پرستاری و بقیه کلاس چهارم و نهم هستند. آخرین فرزندش را هم یک سال پیش به فرمان ولی امر و برای سهیم شدن در نهضت مقابله با پیری جمعیت آورده و معتقد است شیرینی دیگری دارد. به همین دلیل، همیشه به اطرافیان می گوید که طعم مادر شدن در سن بیش از چهل سال متفاوت از سنین قبل آن است. او حتی رشته تخصصش را هم تغییر داده و طوری انتخاب کرده است که شب ها در خانه باشد و بچه ها آرامش حضور مادر را درک کنند. تأسیس مطب را هم به تعویق انداخته است تا به اصطلاح فرزند آفرینش را با اوکل در بیاید و خیالش آسوده شود. این طور که می گوید، همیشه ذهنیت خود و همسرش این بوده است که اگر فضای خانه و روابط همسران امن و آرام باشد، بچه ها کنار هم رشد بهتر و منطقی تری دارند. برای همین، با میل و علاقه صاحب چند فرزند شده و از هیچ چیز باکی نداشته اند؛ اوایل به ویژه در دهه ۸۰ که هنوز فرزندآوری کمتر تبلیغ می شد، خیلی از اطرافیان به دلیل فرزندآوری به ما ایراد می گرفتند، ولی از حدود دوسه سال قبل اوضاع بهتر شده و نگاهشان تغییر کرده است.

تا حدی که تحصیل کرده بودن من و همسر مرا عامل موفقیت مان در تربیت فرزندان می داند و مدام در این باره از تجربیات ما سؤال می کنند.

با مدیریت درست و توکل، سختی ها آسان می شود

از نگاه مدافعان تک فرزندی، خانواده های پر فرزند با چالش هایی مانند تنگی وقت، تربیت صحیح، رفت و آمد با دیگران و مسائل معیشتی درگیر هستند. دکتر رحمانی که علاوه بر چهار فرزند، چهار خواهر و برادر نیز دارد، در این باره می گوید: خداوند در قرآن فرموده است انسان را در رنج و سختی آفریدیم، ولی همراه سختی ها، آسانی وجود دارد. ما هم اعتقاد داریم با مدیریت صحیح و آرامش و توکل می توان اوضاع سخت را آسان کرد. در واقع انسان فدایی نوع تفکر و عملکردش است. اگر

مهم، درک چرایی مشکلات است

به گفته این مادر و همسر موفق که حالا دو داماد هم دارد، آنچه در تربیت اسلامی مؤثر است، فهم دینی است، نه لزوماً تحصیلات والدین، چه اینکه هم در میان مادران تحصیل کرده و هم غیرتحصیل کرده، دانشمندان و شهدای بنام زیادی داریم که باید به صورت جدی برای معرفی و الگوسازی شان اقدام شود. او تأکید می کند: اصل زندگی بر سختی و رنج به عنوان یک موهبت قرار گرفته است تا انسان رشد کند و به سوی کمال گام بردارد. بنابراین، آنچه اهمیت دارد، فهم چرایی مشکلات یعنی رشد و ارتقای روحی است که اگر آن را پذیرفتیم، قاعدتاً با آرامش جلو می رویم؛ چه اینکه خالق و مدیر تربیتی انسان، خدایی است که به همه چیز آگاه است و متناسب با خلل تربیتی و ظرفیت رشد بنده اش او را جلو می برد.

فرزند بیشتر؛ مادر توانمندتر

ازدواج می کردند و صاحب چند فرزند می شدند. کسی که یک یا دو فرزند دارد، شاید آسایش بیشتری داشته باشد، اما لزوماً آرامش بیشتری ندارد، زیرا آرامش، امری درونی است که با وسایل بیرونی فراهم نمی شود. درون انسان دنبال بی نهایت است، از این رو فقط زمانی آرام می شود که در راهی که برایش آفریده شده است، قدم بگذارد.

زن انقلابی، هم در خانه و هم در جامعه نقش آفرینی مؤثر دارد

او ادامه می دهد: امام خمینی^(ره) الگوی سوم زن را ترسیم کرد که زن شرقی و غربی را پشت سر می گذارد، نه زن شرقی را که در خانه بود و هیچ راهی برای بروز و ظهور نداشت، قبول دارد و نه زن غربی را که مدام در پی تریج است و نهایتاً دور انداخته می شود. در الگوی سوم، زن با حفظ حیا و عفت و شئون همسری و مادری، در صحنه جامعه اثرگذار می شود و ورخداهای بزرگ اجتماعی را رقم می زند که مادران شهدا نمونه بارز آن هستند. بنابراین ما خانم ها اگر واقعا می خواهیم برای جامعه مفید باشیم، حتماً لازم نیست درس بخوانیم، بلکه باید استعداد و توانمندی مان را بشناسیم و آن را رشد و در اختیار جامعه قرار دهیم، اما مشکل مادر همین شناخت است که با وجود ندارد یا درست نیست.

او توانمندتر می کند. به همین دلیل، مادری که چهار فرزند یا بیشتر دارد، قطعاً نسبت به مادری با دو فرزند توانمندتر است، به ویژه اگر در خارج از منزل هم شاغل باشد؛ جدا از اینکه ما بچه ها را تربیت می کنیم، آن ها هم ما را می سازند، یعنی بستر رشد یک زن در خانواده با فرزندآوری فراهم می شود. از طرفی، یکی از خوبی های تعداد زیاد فرزندان این است که مدام با همدیگر مشغول هستند، نه با والدین. از این رو، والدین چند فرزند زمان آزادتری نسبت به والدین تک فرزند دارند.

سختی دارد اما نشد ندارد؛ بهانه نیاریم

خانم مسعودی به بانوانی که مادری را مانع پیشرفت خود می دانند، یادآوری می کند: کار آسان اصولاً وجود ندارد و هر کاری سختی خودش را دارد. از جمله فرزندداری، اما تحمل سختی ها و رشد در این اوضاع شدنی است، بماند که شیرینی های خودش را هم دارد. اصولاً خداوند نوع انسان را طوری آفریده است که هر کاری بخواهد، می تواند انجام دهد و این قابلیت در خانم ها به دلیل انعطافشان بیشتر است، منتها چون انسان ذاتاً دنبال رفاه و آسایش است، گاهی بهانه می آوریم. در دوران تدریس دانشگاه، بسیاری از شاگردانم پزشک بودند و از نزدیک سختی های خاص کارشان را می دیدم، با وجود این

خود باید مطابق برنامه خدا زندگی کنیم تا عمرمان صرف آزمون و خطا نشود.

فرزند بیشتر؛ رنگ و بوی بهتر زندگی

او عمیقاً باور دارد که هر فرزند، مادر

هر فرزند، مادر را توانمندتر می کند. به همین دلیل، مادری که چهار فرزند یا بیشتر دارد، قطعاً نسبت به مادری با دو فرزند توانمندتر است

اشتباهی می روند، درحالی که اگر مطابق تعلیم قرآن، خود را بشناسند و در همان مسیر حرکت کنند، نیازها و تمایلاتشان هم به بهترین شکل ممکن پاسخ می گیرد. به جای زندگی مطابق امیال و خواسته های

نمانده ام. می خواستم کارشناسی ارشد بگیرم که در دوره بارداری خواندم و قبول شدم و چند سالی هست تمام کرده ام. دکتری را همس موکول کردم که بعد از بزرگ شدن بچه ها و مشغول کار شدم، البته کارهای متناسب با شئون خانواده و مادری تا آسبایی به خانواده نرسد. با بچه ها سر کار می روم و آنجا پرستار نگهشان می دارد و از این بابت لذت بیشتری از کار می برم. از نظر رفت و آمد هم بیشتر با خانواده های مثل خودمان رفت و آمد داریم.

هیچ چیز به جز مادری سیراب نمی کند

با همه دستاوردها و موفقیت هایی که در فضاهای کاری اش داشته است، هیچ چیز را شیرین تر از درآغوش گرفتن فرزندان و عشق و علاقه مادری نمی داند و می گوید: هیچ یک از این پیشرفت ها سیراب نمی کند، چرا که گمشده درونی زن همین حس ناب مادری است و عواطفش باید خرج یک انسان (همسر، فرزند و خانواده) شود. بنابراین اگر این مهم از زندگی اش حذف شود، هر چقدر هم موفقیت اجتماعی داشته باشد، باز دنبال گم شده اش می گردد.

این همه ناهنجاری های اجتماعی و انحرافات برای این است که افراد از لذت های ذاتی شان بی بهره اند و دنبال ابراز و دریافت محبت و سراغ جایگزین های

دیگر بانوی موفق شهرمان، فریبا سادات مسعودی یا تحصیلات کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث است که در سی و هشت سالگی مادر چهار فرزند سه تا چهارده ساله است و هم زمان مدرس دانشگاه فردوسی، مؤسسات قرآنی و معلم پایه سوم ابتدایی است. او که خودش در خانواده ای کم جمعیت بزرگ شده و از نزدیک طعم تلخ آن را چشیده و آسیب هایش را درک کرده است، می گوید: بنای فرزند زیاد نداشتیم و تصمیم داشتیم حداکثر سه فرزند داشته باشیم، اما سال ۱۳۹۵ که تأکید رهبر معظم انقلاب نسبت به فرزندآوری را شنیدیم، چهارمین فرزند هم به جمعمان اضافه شد.

خانم مسعودی با همه وجود معتقد است زندگی با فرزندان بیشتر، بیشتر رنگ و بوی زندگی دارد و دل چسب تر است، به همین دلیل حالا دیگر هیچ محدودیتی برای تعداد فرزندانش قائل نیست و می گوید هر چند تا خدا بخواهد. سختی های موقتش را هم به جان خریده، اما این سختی ها هرگز مانع رشد و پیشرفتش نبوده است؛ یا حتی پشیمان شوم، چون بستگان درجه یکمان هم مخالف بودند، ولی چون باور داشتم کارم و انتخابم درست است، زود حالم خوب می شد و برکاتش را هم شاهد هستم. در واقع از چیزی عقب

